

Felvidéki Híradó.

TARSADALMI és KÖZMŰVELŐDÉSI HETILAP.

MEGJELENIK: MINDEN VASARNAP.

ELŐFIZETESI ÁRA:

Egész évre 4 frt. Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

Felélős szerkesztő: Révész Lajos.

Társzerkesztő: Fehér János.

HIVATALOS HIRDETESEK DIJA

100 szög 2 frt., ezentúl minden megkezdett szaz szónál 50 krral több.

A lap szellemi részét, illető közlemények a szerkesztőre, hirdetések és előfizetések a kiadóhivatalra címezve Turóc-Szt.-Mártonba küldendők.

Jövők biztosítása.

I.

Magyarország népesedési viszonyai voltaképp nem kedvezőtelnek. A lakosság szaporodása Szent István birodalmának területén, de a szorosabb értelemben vett Magyarországon is kielégítő volt a lefolyt évtized alatt. Ez a felvilágosítás annál biztatóbb lehetett mindazokra, akik a magyar állam jövőjét szívükön viselik, mert hiszen tudva van, hogy mily leverő hatással volt az 1880. évi népszámlálás eredménye, mely a népesedés növekedését nálunk meglehetősen stagnálóknak tüntette fel.

Még is indult akkor az eszmecsere a felett, hogy e bajon miképp lehetne segítené. Közgazdák, közegészségügyi szakemberek és politikusok versenyezve hozakodtak elő a legjobb orvosszerekkel.

Konstatáltatott, hogy hazánkban a lakosság nem szenved a sterilitás hibájában, mert hiszen a születések számaránya oly kedvező, hogy e tekintetben csak Oroszország szárnyal túl bennünket. Nem a házasságok és a reprodukció nehézségeiben, hanem abban áll tehát a baj, hogy a született gyermekeket nem tudjuk az életnek megmenteni. Népesedési viszonyaink javításának közvetlen feladatául ennél fogva általan a tüzetelt

ki, hogy a rendkívüli gyermekhalandóságot kell megszüntetni, mert különben a körülöttünk fekvő összállammal nem leszünk képesek lépést tartani.

Hogy a baj félszékét nem rossz helyen keresték, mutatja azon körülmény, hogy a mint a közegészségi viszonyok javultak, az eredmény is kielégítőbbé vált.

A mult évtized alatt ugyanis a járványok korántsem léptek fel oly mértékben, mint a hetvenes évek alatt. Ezen kívül határozottan rossz termésünk sem volt, míg a jó közép és kitűnő évek egymásután ismételve következtek. Egyetlen oly kedvezőtlen jelenség merült fel a nyolcvanas évek folyamán, melyet legalább ily mértékben azelőtt nem ismertünk, és ez a kivándorlás volt. Azonban ennek sem lehet azt a hatást tulajdonítani hazánkban, melylyel az más országokban bír, honnan a kivándorlóik teljesen elszakadtak, holott mint tudjuk, minálunk, ha a felvidéki népkimegy is Amerikába, onnan csakhamar igen tetemes összegeket küld a hátrahagyott családtagoknak, kik abból nemcsak megélhetnek, de nem egy esetben arra is képesítve vannak, hogy a már eladott családi ingatlant ismét visszaválják.

Szóval, a mult évtized tapasztala-

latai a népesedés terén elég megnyugtatók hazánkban.

Ez természetesen nem azt teszi, hogy itt minden jól történik, hogy a tényleg észlelhető bajok ellen most már nem kell küzdeni, és hogy a dolgokat a maguk természetes folyásának át lehet engednünk. Csupán azt kell e tapasztalatokból tanulságképpen levonni hogy a hetvenes években nálunk megállapított kedvezőtlen eredmény nem valami szervi bajnak, hanem a kedvezőtlen körülmények összetalálkozásának volt kifolyása és hogy tehát a törekvésnek ismétlődésük megakadályozására kell irányulni. Sőt tovább menve, azt állíthatjuk, hogy ez sem elegendő.

Nekünk azzal nem lehet, nem szabad megelégedni, hogy népesedésünk csak a mult évtized alatt észlelt gyorsasággal fejlődjék, mert nekünk e részben nemcsak lépést kell a többi államok haladásával tartani, hanem a multnak nagy mulasztásait is helyre kell pótolnunk. Ez okból minden meg lesz teendő ezután is, ami szükségesnek jelentett ki akkor, midőn a népesedés pangása is lőn konstatalva.

Szükséges, hogy a közegészségügy közvetlenül és a jó közigazgatás behozatala, továbbá a gazdasági élet fejlődése által közvetve is gondozás

tárgyát képezze. Mert azzal legynék tisztában mindnyáján, hogy belterjes mezőgazdaság és ipar csak nagy viszonylagos népességgel bír országban lehetséges.

Ha tehát mi általában azt akarjuk, hogy erős állammá nőjünk ki magunkat, akkor, miután területünk megvan hozzá, főleg népünk nagyrösvékését kell minden módon előmozdítanunk.

Van azonban összes állapotainkban egy rendkívüli nagy veszély, a melyet korántsem tartanak sem államférfiaink, sem közigazdák eléggé szemük előtt. És e veszély abban áll, hogy ami a jó közigazgatásnak szintén egyik főfeltétele, gazdasági életünk működése semmiképp nincsen biztosítva.

A mi gazdasági szervezetünk ugyanis szerfelelet egyoldalú. Alig mult tíz éve annak, hogy az országos gazdasági egyesület által tartott nagy enquete-en általános szavazattárgyát kezezte a mezőgazdaság egyoldalúsága. A szem-termelésnek a kereskedelmi növények előállításával és az állattenyésztéssel szemben túlságosan nagy tér engedtetett. Akkor még arról, hogy minden áron ipart kell, és pedig a legközelebbi jövőben teremtenünk, csak kevesen beszéltek, mert az ismételt eredménytelen kísérletek

TÁRCA.

A Raday-világból.

Apró történetek.

— A 'Felvidéki Híradó' eredeti tárcája. —
Elbeszéli: RÉVÉSZ LAJOS.

(Folytatás)

2. A kőfőfok.

— Hej öcsém uram, soha se fogjon fiatal, tizes csokival egy rúd mellé veni ívat, mert soha se lesz abból jó par! — tört ki a keserű tapasztalás nem egyszer Csapy uramból, amikor csak szerét ejthette. Persze, persze; mert hat ó kegyelme elég kegyveseren meglakolt érte, hogy 60 esztendősen korában egy felkapott, híres szép leányt mert oltároz vezetni.

Nem is lett o belőlk igazíjo pár soha ez életben; nem tudott o sehogysem lépést tartani azzal a 'stuzes csokival', a fiatal, szép asszonnyal.

— Nem is viselém én azt el sokáig! — mondogatta itt is, ott is.
A minthogy egy szép reggelien — még az ötvenes évek legelején történt — csakugyan felakasztva találták az istálló mestergerendáján.

Eltemeték szó nélkül s ha fiatal feleséget megcsólták is, a miért az öregget halála kergette, szemében mézes mazosan beszélt vele mindenki, mert örökölte ura után annak összes vagyont, a mely meg abban az alföldi városban is igen tekintélyes volt.

Nem tudom én, hony hónap mulva aztán a fiatal özvegý ferjhez ment — saját béréséhez, aki mellesleg mondva igen nyalka, szemrevaló legyen volt.

Nohát ebben mar senki nem talált megütözni valót.

Bizonyosan rég szerettek már egymást s éppen jókor tette el magát láb alól az öreg Csapy uram! Ez volt az általános föl fogás; meg, hogy ugyan csak nem ment el a jó dolga a menyecskének, hogy örökös özvegyesre szanjja magát.

Denique Bangó Beni — a volt bérés — igen bodogon elt ciete parjával s H. város egyik legtszertelebb s legjobb módú poigára volt a hatvanas években.

Egyzer csak arra ebredtünk fel, hogy Bangó Benjamin uratam civittek Kadayhoz, Szegedre.

Az egész város, de még mi, gyermekek is suttogva kerdegettük egymástól, hogy 'hat erre mit tudott kisútni Kaday?' — Hangosan nem mert volna nyitni senki kiejteni a sajan széles nagy alföldön.

Ha ugyan nem sejtette, maga Bangó uram is sokszor ekerdezhette ezt magától mert hetek multak s o még mindig kihallgatás nélkül simodott a börtönben. Gondosan borotvaít aialt ezalatt kiverte a tuskes szákal s maga is megijedt volna magától, ha tukörbe nézni modjaján lett volna.

Vegre tövített Kaday ele.

A nagy inquisitor ceteje aillott, szeme közé nézett merően, hosszasan. Bangó uram aitta a nezeit, mint a kinek lelkismeretet semmi vad nem erheti.

— Mondd el csak fiam, — szólt a gróf vegre — mond el csak, hogy is történt a Csapy uram halála?

— Nem tudok én arról többet, mint akarki mas! — felelt Bangó Benjamin. — Hiszen sem akkor ott nem voltam, mikor felakasztotta magát, sem amikor a szolgái

Hosszu Juús megtalálta. En csak akkor látam mar, mikor le is vágta a kőfőfokól.

— Hiszen éppen ez a kőfőfok — ez az, ami elened bizonyít, edes fiam! Te akasztottad fel a gazdátad szeretőddel egyet-ertve a 'keséjsy' lejeből levett kőfőfokre; aztan mikor levagtak s leoldottak nyakaról a kőfőfok-darabokat, te elittetted a veres kőteket a szena-marva alá; ugy hogy azt soha többé meg nem találta senki, meg magad sem! . . . Ugy volt-e?

— Nem tudok én arról egy hangot sem uram! — felelt Bangó Benjamin útrán; bar a merész, határozott vad eikergette arcából a vert.

Aztan hosszú ideig, orakig faggatta Raday Bangót, ez alhatatosan nem tudott a dofogrol semmit; tagadott következetesen, bár nem egyszer látszott rajta, hogy aig tudt a mind szorosabban kerülte csavargó halottot kiszabadítani.

Egyzer mar annyira a sarokba volt szoritva, hogy majdnem kiszaladt szájan a valóság, — de aztan megint csak erot vett magán es tagadott következetesen.

Vegre is a hatalmas Raday aida meg magát; a gyezelem Bangóe maradt.

— Jól van hat fiam; látom, hogy nem jó helyen kereskedtem; emehetsz, szabad vagy!

Mint a kalickából kiszabadult madar, iramodott a halaira gyötört Bangó az ajtonk; szabad tehát! bűnét az Istenen kívül senki nem tudja meg többé, ha mar Kaday szabadon boesatja.

S amit az ajtóhoz ér, ott lát a kiínsere akasztva egy régi, szetvagdit, verfoitos kőfőfeket.

Szemeit reameresztí a kőteladarabr megall; nem meri kezét a kiínsere tenné pedig a mögött van a szabadság.

Kitor rajta a hideg veritek; eikerz megmestri s bambón bamul maga ele.

— No fiam, menj! — szólt Raday, k merően nezte emberét.

— Az a . . . a . . . kőfőfok, uram; — nyögte végre a lelki vadtól gyötört ember.

— Igen, az az a kőfőfok, a melylyel Csapy uratam fölakasztottak.

Megroggytak mai az erőteljes embernek s kitor rajta a láz, miközben azt rebegte, hogy:

— Nem merem én azt érteni, uram!

— Hat megis csak te emésztetted e az öreg Csapyt, ugy-e fiam?

— En voltam uram! — és rémulve könyörgött, hogy azt a kőteladarabot vegyek e. onnan, mindent elmond.

El is mondott mindent. Nem is látta őt H. városában soha többé senki!

Pedig az a kőfőfok-darab soha nem volt H. város határában s így Bangó uram kezei között sem.

Hanem Raday ismerte az embert lélek zlyengeségeit — taian jobban, mint Shakespeare . . .

3. A lenyél prof.

A szabadsagharu vihara lezajlott.

A hosók nagy része a föld alatt pihent mar; egyrésze az aradi var sancei között varta október haditaktikát, egy másik kis része vagy külföldre menekült, vagy a hazában bujdosott, félve a föfedezetéstől.

Menyí megható események tudunk arról hogy ezeket a bujdosókat valóságos önfelalozással rejtgetették, dugdosták az üldözök

után sokan az ipari nagyszabású tevékenység idejét még nem látták elérkezettnek.

Széchenyi István.

Folyó hó 22-én ülte meg a magyar hazá színe-java a nemzeti kaszinó díszteremében Széchenyi Istvánnak. A legnagyobb magyar-nak emlékeztet. És midőn ott látjuk a nagy honfi egyik intézményében egybegyűlve azt a nemzetlélek, amely saját működésében a nagy reformátor terveinek valóságát tünteti fel, a mi szívében is fellobog valami ismeretlen szent érzés, a mely ellenállhatatlan erővel parancsolja nekünk azt, hogy csekély szavunk hálaájával megemlékezzünk arról a férfurral, a kit a sors oly keményen büntetett saját nagyságáért! . . .

Széchenyi! — Egy felisten alakja tűnik föl előttünk, midőn e nevet kimondjuk, szent felelem tartózkodása zárja le ajkunkat akkor, midőn szeretetével eltelik szívünk, nagyságáról beszélni kényszerít. Ki ne ismerné őt, a magyar nemzet e küzdő Prometheusát, ki egykor isteni fényrel világított a tepszéd kor szolohalmalyába? Ki ne ismerné őt, mint a felebredt nemzet legnagyobb küzdő bajnokát, a ki Sisiphusként fáradozott lankadatlanul a nemzet jölele érdekében, feloldozza képet, nyugalmat, jöletet? S ki ne ismerné végre, mint a megtört nemzet sirján elborult lélekkel gyszázó hontalant? Ismerjük őt: ismernünk kell és áldjuk a sorsot ezért! Széchenyi nagy mint ember: szemlele tevékenységét, szívének tiszta jósgát, lelke törhetetlen akarata a késő kor is bámulni fogja.

Széchenyi nagy mint reformátor; messzalátó szelleme évszázakra kiható terveket létesített, a melyeknek törvényszerű szükségessége a jelenkor nemzeti tevékenységének hatalmas rügő erje.

Széchenyi nagy mint honfi, nagy mint magyar: igen! — legnagyobb ellenfeleink szavai szerint ebben a legnagyobb! Es való ez. Mert míg szellemének az országot, a hazát áldozta fel szabadságszerető szíve korlátlan langjának, addig ő önmagát, szívét, lelkét vette oda az elbukó nemzet oltárára. De minek mondjam el milyen volt, hiszen az anyag és szellem hatalmas alkotásai: a tudományok dicső csarnoka, Thália szentélye, a testvérvárosokat összekötő fenséges alkotmány, a

mének küzdőporondja, a sziklás Va kapu zúgó árja, minden szóval hangosabban hirdetik az ő neve nagyságát.

Midőn állanak: de ő nincs többé közöttük. Benne a halando ember a természet utját követte akkor, midőn elhagyott bennünket, elhagyott — örökre . . .

De nem lehet! Nem! Elsz közöttünk nagy Széchenyink! Vagy az a szent leke-sülés, az az ismeretlen erő, mely szívünknek neved emlékezők at meg atreszketi, nem a te halhatatlan lelkező bennünk elő sugára?

Igen, te élsz és élni fogsz közöttünk: mert elfeledhetünk mindent, amit elfeledni lehet, de téged szegény elhagyott magyar hazánknak önfeloldozó géniusát szívarag szelünk legmelyére kell zárunk, azzala nem színelit igaz szeretettel, amelylyel Te ezt a hont, szűzföldünket, hezankat — s bennünket mindnyajunkat szeretted!

Legyen egy hálás nemzet áldása dicső emlékedben!

Szepesi Ervin

A növények vegyi alkotáról.

IRA: RÉVÉSZ LAJOSNÉ.

A legrosszabb leiket is, amely felsőbb hatalmat elismerni és annak tisztelője, alárendeltje lenni nem akar. — az áhitatosság egy neme fogja el, ha a természet templomába kerül.

Ez a maga egyszerűségében olyan fenséges és titánikus fölfedezés után mégis oly nagyszerű, hogy aki a természet csodáival behatóan foglalkozik, azt munkája közben magasztos öröm, sőt itt-ott babonás felelem, tisztelet fogja el; talán az élet küzdelmei is kevésbé bántják ama nagy hála fejében, a melyet a gondviselés meg a nagy természet iránt érez.

Az élő és élettelen testek, a tünemény végtelen száma bizonyítja, hogy letezik egy erőiben kifogyhatatlan csodálény, a melynek működése at meg áthatja az egész viágegyetemet és a melyet mi természetnek nevezünk.

Már pusztá látása is élvezetet nyújt a zivatar, a szivarvány, vagy a természet három óriási birodalmának: az állatok, növények- és az asványoknak a földön való elterjedésük, életük és létezésük mikenkje.

Ha pedig van annyi bátorságunk, hogy a természetben lévő ezen — szemünknek tetsző — elrendezésekkel s alkotásokkal

benőség is megismerkedjünk, látkörünk annyira meg fog tisztulni és benne minden tárgy oly gyönyörű átalakuláson fog átmenni, hogy ezek után lehetetlen, hogy a növényeknek is meghitt barátjai ne legyünk és mely érdekek ne viseltessünk a növények ezreiben létező kis vegyműhelyek- és azoknak alapvető működése iránt, mint az emberi gyártmányok legnevezese e-szebbjének kezdő munkásai iránt.

Tekintsünk körül saját virányunkon és a tavasz első kis virágától kezdve és a míg a természet csak él és ében van: nem azt a benyomást érezzük-e magunkban, mintha a pusztá, kopár földet valaki pazar fényrel vonta volna be egy szép tarka és illatos virágokkal, a mely virágok ugyan nem állandóan gyönyörkötöttek, de csak azért, hogy később gyümölcs alakjában hasznunkra is lehessenek?

Kezeljük el azt, hogy vidékeink az egész kerek földnek csak egyegy akkora reszeit teszik, mint egy csepp a nagy tenger vízből; kezeljük el, hogy hanyféle fekvésű, egáljű, művelési- és hanyféle mezisítéssel borított fölcsokva van a nagy föld területén: akkor ezen különböző befolyásokból következtetve, megközelíthetjük képzeletben a növényeknek ama ropant létszámát, a melyben földünket borítják.

Es vajjon mi élteti őket? Mivel járulhatnak mi is terjeszkedésükhöz?

Juttassunk a növényeknek minél több és minél helyesebb arányban nedvességet, világosságot és melegséget. A természetnek titkos erejű adományai ezek, amelyeknek hiányában a növény elhervad, színtelen és illatlenlékü, vagy egyáltalán életre képtelen lesz.

Hogy a növény fejlődésében ezen három tényezőnek külön milyen szerepe van, azt a növények tapákozása fogja velünk megérteni.

Mielőtt azonban vegyileg elemezőnk a növényeket és feladatunkhoz képest a növény belső szervezetét, életét tökéletesen megismernők, előbb a növény elemi szerveiről, a sejtekről kell megemlékeznünk.

A természet némely alkotásában oly parányi és finom, hogy szabad szemmel látnunk sem engedi azt, hanem megkívánja, hogy görseövet vegyünk kezünkbe. ha peld. egy levederabarkat vesztünk vizsgálat alá. — A levelek nem tömeget, hanem apró elemi szervek szöveteit képezik, amely elemi szerveket sejteknek nevezük, Min-

den sejt külön egy szerv; azért minden olyan testet, amely sejtekből áll, szervez-testnek nevezünk.

A sejtek egymással összefüggnek és képezik a növény szöveteit. A fejlődésben lévő sejten megkülönböztetjük a sejtfalat, egy sűrű, színtelen anyagot, amelynek protoplazma a neve; ebben a gömbölyded sejtanyagot és egy vizimű anyagot: a sejt-nedvet.

A növényi sejt a növény élő és működő része.

Görseövön át a levél nem egészen zöld, mert csak némely sejtekben képződik chlorophyll a melegség és fény behatása alatt; a többi ezek hiányában színtelen. Itt ott apró kis nyások láthatók a levél felületén, a melyek — mint alább látni fogjuk — mintegy lélegzésre szolgálnak a növénynek.

Az egyes növényrészekben a protoplazmában és sejt-nedvben a szerves és szervetlen anyagok egész sorozatát leljük, mint: a festő anyagok, keményítő, illó olajok, cukrok, viasz, fehérje-nemű anyag, növényi lúkok és növényi savak. A keményítő különösen a magvak és gumókban foglaltatik; a festő anyagok részint oltott, részint oldatlan állapotban vannak jelen; végre a sok kristályos fordulatnak. A növény szervei, mint egyszerűbb szerves testek, csak kettőre életműködésre vannak hivatva: tenyésztés és tapákozásra.

A növény épűgy mint az állat, tapákozás folytán növekedik, fejlődik és gyártja magában — mint egy vaságos kis vegyműhelyben — azon szerves vegyületeket, melyeket előbb felsoroltam.

Két szerve van a növénynek, amelyek egymást támogatva, szakadatlanul végzik e nagy munkát; ezek: a gyökér és a levelek.

Nem hiában adott a természet a fának olyan teredek sok levelet, mert minél több a levél, annál nagyobb felületen tapákozhatik a növény; de a minél elrendezese ennél rejtettebb okokon is alapszik.

(Folyt. köv.)

A HÉT TÖRTÉNETE.

Országos helyzet. Ó Fejsége február hó 18-ára hívta össze a magyar parlament tagjait a fővárosba. A meghívó napján, vagyis e, hó 18-án mult 25 éve annak, hogy I. Ferenc József egy korszakos elhatározással

elől. Hány ember vette inkább magára a bajt, semhogy a hazafias védelmet igénybe vevő menekültek kiadja ellenségeink! Nem is hallatszott híre, hogy valaki szennyes érékből visszalát volna a belé helyezett bizalommal.

Pedig olyan is megtörtént. Megtörtént a magyarság kelloközepén, a nagy alföldön; kiáltó bizonyítékai, hogy a műveletlen lelek első érdeke az onderék — s csak aztán jönnek a hazafias, vagy az általános becsületérés érdekei.

. . . Egy lengyel gróf (nevét nem tudom, mert az esetet gyermekkoromban hallottam) bujdosott a világi katasztrófa után. Kerulte a várost, a sokadalmat; az ő barátja a pusztaság volt, hol elrejtőzhetik, hol messziről észrevetheti az üldözöket.

Törökország fele iparkodott, hol mar vártak rá rokonal és szép ifjú felesége, kit szívesen hagyott el egy év előtt, hogy a magyarok szabadságát kívívni segítsen.

Egész H. város hataraig hál nélkül juttott el; meg tiz év múlva is feltalálta nyomait hozzátartozói Czegled és Kecskemet határában. H. város homokbuckán tul nyomá veszett egészen; hiába kereste ilyen elhagyott felesége; emlekszem, mikor nálunk járt; hiába ígert tekintélyes összeget a nyomra vezetéknek, nem tudott meg semmit. Valószínű, hogy nem erre jött, ez volt az általános vélekedés.

Pedig erre jött, jó nyomon járt a szegény grófnő; odaszállt be egy alkonyatkor a Kaldyák tanyájára. A gazdának ki volt adva az uraságot az utastáza, hogy a «menet-ülöket mindennel segíteni kell.» Szívesen látta hat Nagy Peter ura a lengyel grófit is, aki teljes bizalommal tárta fel helyzetét

a jó arcú gazdának. Saját szobájába vezette, pompás vacsorát készítettett számára, s míg a gróf evett, elmondta, kik jártak itt előtte s merre vettek utjokat, mely tanyákon talál bízós födelet a gróf ur!

— Jaj gazduram, nem az az én cdióm, hogy ideig-óraig elrejtőzzem; nekem at kell jutnom a török granicon mentől előbb, mert csak akkor leszek teljes biztonságban. Nekem egy megbízható, ügyes ember kell, a kinek jó két lóva s könnyű kocsija van, a melylyel hamarosan eljuthassak cdiomhoz.

Nagyot nézett erre Nagy Peter uram. Az eddigi menekülők nem így beszéltek vele . . .

— Sok pénz kellene ám ahhoz, uram! — szolt végre, feloldalt nézve különös vendéget.

— Nem keresem, mennyibe kerül; előre kifizetem alku nélkül, ha tud olyan gazduram, aki erre vállalkozik.

— Hm! — volt a válasza a gazdának, aki pipájából bodor füstöket ergetve, belebamult a gomolygó szürké felhőbe s látzódott arcan, hogy erősen gondolkodik.

— Jól van uram! — szolt hosszú szünet után. Tudok olyant, a ki ha vállalkozik rá, meg is felel neki becsülettel. Kadar Imre sogorom Majsáról úgy elviszi az arat, hogy madar sem ér nyomában, — ha jól megfizeti a gróf ur; mert — tetszik tudni — ő is fejet kockáztatja.

— Mondtam gazduram, hogy nem alkuszom.

— Ugy hat most tessék lenyugodni, hajnalban én befogok s atviszem a sogorom majsai tanyájára s alkudjanak meg, ha tudnak.

Kora hajnalban csakugyan előlított a

kocsi s a gazda maga volt a gróf kocsisa, mint mások is szokott történni, mikor me nekülöt kellett továbbítani!

A tanyai cselédség másfél keresett foglalkozást, hogy semminek ne legyen la-toja, ha netalan a hatóság hivatlan közgei ide vetődvén, kerdőzködni találának.

Tiz óra tájban érkezett vissza Nagy Peter uram egyedül.

Tehat sogóra, Kadar Imre csakugyan vállalkozott a gróf elszállítására! . . .

Nehány evig még a Kaldyák gazdjaja volt ezen esemény után Nagy Peter uram; de aztan megunta a szolgálatot s a majsai határában egy kis tanyát bereit, hogy magadak dolgozzék ezentul s úgy kedvezett neki a szerencse, hogy hamarosan meg is vette azt a kis tanyát, majd egy uszikat is melé.

A hatvanas évek legvégén már igen módos gazda híreben állott.

Nohat Nagy Peter uram jjs a Raday kezébe került egy szép napon.

Mondják, hogy az egész úton imadkozott, míg Szegedre vittek.

A gróf — szokása ellenére — nem sokkal varatta, hanem mindjárt másnap maga elé vezettette a rab-ruhaba bújatott embert.

— Dicsértessék a Jézus Krisztus! — ezzel nyitott be a grófhöz Nagy Peter.

— Mindörökke! — válaszolt a gróf s leültette Nagy Pétert egy karos székbe mely a gróf irasztalával átellenben állott.

— Tudja-e kend, miért hozattam ide? — kerde a reszétó embert.

— Nem tudom, méltóságos gróf ur, Isten a tanúm, hogy semmi bűnöm nyomja lelkemet.

— Nono, Nagy Peter uram! Az Isten nevére ne keverjük bele a dologba, mert, ha

ő veszi a kezébe az ügyet, kegyetlenebb lesz nállamál. Elhísz-e kend?

Nagy Peter nemán hajította le a fejét a gróf kérdésére s egészen belesuppedt a nagy karos székbe.

— Lassa kend, hogy tudott kend ennyi ideig nyugodtan aludni? Nem bantotta kendet egy véres ember? Nem jelent meg alamban annak az artatlan embernek panasztető szelleme? Nem latta a vérfoltot kezén, mikor gyermekei fejét megsimogatta. Hűszen kend uttóte agyon azt a szegény lengyel grófit a majsai erdőszélen, a pénzcert . . .

— Isten a tanúm . . . — akart erős-ködni Nagy Peter, hanem amint eddig elmondta, egy remült, fájdalmas ordással ugrott fel székéből. Az Isten nevének emlékezők oly erős utes érte egész testet, hogy minden tagja megszibadt, mintha vilám érte volna.

— Kend volt az, a ki hitetgetésekkel kocsijára esalta, miutan megudta, hogy pénz van nála s amnt a majsai erdő szé-lerre értek, megallott, mintha a kocsi hátulján valamit igazítani akart volna, pedig csak azért, hogy saure ala rejtett baltájával egy csapással leüsse a gyanudlan embert. Újjon le kend! — rivalt a gróf rejtett hangon.

Nagy Peter újra helyet foglalt a nagy székben.

— Így volt e, Nagy Peter?

— Nem, uram! En artatlan vagyok! — De e percben egy újabb, az elöbbit erősebb vilámlutes érte a különben is resz-ketó embert, úgy hogy felg halára valva ugrott fel ismét a székéről.

— Lassa kend — szolt erre egészen szelid hangon Raday — az igazságos Isten

szakított multjával, a dinasztia történeti hagyományával, s szíve sugallatára hallgatva, a magyarok ősi erényében megbízva, helyreállításpolitikai elhatározásait, kinevezte a felelős miniszterelnököt és megindította Magyarország regenerálásának nagy munkáját. Erre a 25 éves korszakra s annak fejleményeire visszapillantást vet a trónbeszéd, melyel ő felsége e hó 22-én az országgyűlést megnyitotta. A trónbeszéd a törvényhozás munkaprogramját tartalmazza. E munkaprogram a nemzet összes erejét a belső átalakulás nagy munkájára akarja irányozni. A közigazgatási kérdés ezúttal is kiváló tárgyat fogja képezni a kormány gondoskodásának. Az adókivetés és kezelés reformja, valamint a valuta rendezése az új országgyűlésnek egyik fontos feladatát vállaltatja. A trónbeszéd felolvassása után a képviselők nagyrésze az országba ment. Az e napi ülésnek tárgya a trónbeszéd felolvassása és tudomásul vétele volt. — A mandátumok benyújtása február 23-án ment végbé, 24-én az előző napon megalakult osztályok gyűlése egybe s atvizsgálták a megbízó leveleket.

A Széchenyi-lakoma. A nemzeti kaszinó fényes lakomán ünnepli évenkénti nagy alapítóját, Széchenyi István gróf emléket. Az idei ünnepély, mely február hó 21-én tartott meg, nagy érdeklődést keltett legfőképpen azért, mert a hivatalos szónok Apponyi Albert gróf volt, a kinek ékesszólását fészalt figyelemmel hallgatta az egész ország. Politika természetesen ki volt zárva a beszédből s csak az alapító érdemeinek volt élnék felütnetve. A remekül kidolgozott beszéd, előadva s sönoklat nagymesterétől minduntalan felbuzsáztatott a tarsaság lelkes eljénei által. A fiatalok pedig úgy e volt ragadtatva, hogy vallaira kapta a szónokot s tomboló lelkesedés közt hordozta körül a teremben. Apponyi beszédében különösen szép az az apothozis, a melyet a királyra mondott. «De úgy légy halhatatlan oh király, hogy kormányzatod alapeszméjét és legfőbb dicsőségét atörökösöd utóadaira!»

Az egyesülés középiskola kérdésének megbeszélésére egybechivott tanácskozás e hó 22-én befejeztetett. Gróf Csáky Albin vállalt-e közeletatásügyi miniszter ekként összegezte az eredményt: 1. Az értekezlet egyhangúlag legalább az első négy osztályt egységesnek kívánja. 2. Közös tantargyak volnának a jelenlegi gimnázium köztételei tárgyai, hozzá vége a rajzot s a természet-tudományok pótlását vagy bővítését. 3. Külön, mint kompenzatorius tárgyak: a görög,

is ellene fordult kendnek; jobb, ha nem vonja magára teljes haragját, hanem bevallja bűnét, a melyről láthatja, hogy nem titok többé.

És annyira vitte, hogy Nagy Péter bevallott mindent töredelmesen. Elmondta, hogy a megölt grófnál több mint tízezer forintot talált s aztan elástá a halottat egy búkkfa tövébe. Nala hagyta ékzsereit is, nehogy azokról rájójének bűnére.

Kormoss Béla és Laucsik kisérteben aztan megjelent a szörnyű tett színhelyén, s ramutatót a búkkfara, melynek tövében csakugyan megtaláltak az áldozat földi maradványait, ott voltak orai, gyűrűi mind; kétségtelen volt az azonoság.

Ez ékzsereket visszaküldte Raday a grófnőnek; a gróf maradványait pedig tisztességesen eltemette.

Hogy mi lett Nagy Péterrel? Arról nem tudok számot adni. Bizonyosan ugyan-az lett a sorsa, ami a többi hozza hasonlóké, kiknek tette semmikepen nem maradhatott titokban. Közsa Sándor előtt abban az időben. Ebből meg ki tudta venni Raday ezeket a drága titkokat.

Perze, az a káros szék, melybe Nagy Péter urat — s bizonyára masokat is — ültették, éros villamos arammal volt összekötve s Radaynak csak egy gombot kellett írósztalan megnyomni, hogy az áram meginduljon s a székesen ülöt meg is rémiszt, meg egy kis fájalmat is okozon neki.

Ez is egy mód volt arra, hogy a teljes vallomást kivegye embereiből.

(folytatás következik.)

s egy modern nyelv. 4. A közös tantervből olvasztandó a görög-pótló kurzus irodalmi tárgyai, melyeknek tanítása igen szép siker kilátásával biztat. 5. Az intézet berendezésében némi latitude kivanatos a kompenzatorius tárgyra vonatkozólag. A tagozást nem ajánlja az értekezlet. 6. Előkészítő osztály felállítását kivanatos, de nem tétetik általános kötelezővé. 7. Felvételi vizsgalat, akár a 3-ból az előkészítő, akár a négy elemlemből az első osztályba nem szükséges. 8. A polgári iskola viszonya az egységes középiskolához, ami az átélpélté illti, megfelelő felvételi vizsgalattal a tanterv különönböző szabályozandó. 9. A hat osztályú polgári iskola kisebb tisztviselői pályára is kvalifikaljon.

Kimutatás

a suttói s krpelláni éhínségben szenvedők részére eddig kezelmhez jutott adományokról:

Révay Gyula br.	50 —	frt
Fekete Miklós jbiró	5 —	«
A «Felvidéki Híradó» gyűjtése	42 —	«
Turóc kersek és hitelintézet	50 —	«
Táttra Bank	25 —	«
«Pester Lloyd» gyűjtése	32 —	«
Heinz Hugo seimecbányai ügyvéd	10 —	«
Br. Révay Gyula ur utján:		
Szekonics Endre gróf	100 —	«
Özv. Károlyi Alajos grófnő	50 —	«
Összesen	364 10	frt

Ezen összegből már is 170 frt áru élelmi cikk osztottat ki s f. hó 20-én új kiosztás fog eszközöztetni.

A nemes szívű adakozók fogadják: s szűkölködők nevében — azon öröm tudatában háas köszönetemet, hogy adományait 214 éhezöt embertársuk nyomorát egy hosszú hónapban át enyhítette.

Turóc-Szt-Márton, 1892 febr. 26-án.

Lehotzky Vilmos,
főszolgabíró.

HIREINK.

Köszönetnyilvánítás. Nagymélt. Csáska György kalocsai érsek úr. kirék nemesen érzöt szíve a legszentebb érdekektől soha sem vonja meg jötékony meletét, a rózsahegyi gimnáziumi segélyegyesületnek imént 100 azas száz forintot küldött — A fejedelmi bőkezűséggel adakozó lópápnak hala és köszönet, de főleg fenkölt lelkében viszhangozót örömréztet legyen jutalma a tisztá magyar szellemű közeletatás otárrára hajlott ez újabb áldozataért! A gymn. segélyegyesülettől váaszim. elnöksége.

A kórházi bál. Természetesen a ma éjlel lefoyt bálról nem adhatunk már ma számot; de — amennyiban az előlejekből nielhetünk — bizonyára úgy érkoisjelet nem anyagiilag pompasán sikerült. Már tegnap délután nagy számmal látunk viedieket, kiket e jötékony célú mulatság hozott Martonba; söt más megyéből is érkeztek vendégek a fenyvesnek s kedelyesnek igérköze balra. Jövö számunkban részletesen reteralunk a sikeréről.

A vörös-kereszt ruttkai fiókegyelete — mint a mult számunkbnn írtuk, 1892-é március hó 1-én, a ruttkai allomasi vendéglo. I. osztályú ettemében tombolavai és tancmulatsággal egybeoktótjötökonycéliú hangversenyt rendez, melynek műsora a következő: 1. Sextett «Nyitány» a Büvös vadász című operából c. M. Weberől, előadva: Diuhos Ferencz, Eder Róbert, Katona Pal, Kieser József, Saager Ferencz, Schwoder Emil urak által. 2. «Uj Simeon» Tompa Mihálytól, szavalja Roth József úr. 3. «Duo» zongora és hegedure Lucie de Lammermoo című operából, Söwder Emil és Katona Pal urak által. 4. «Semramis». Nyitány Rossinótól, zongorán 4 kezre Eder Róbert és Lux Arthur urak által. Kezdte 7 orakor. Belepti dijak: Személylegy 50 kr., családjegy 3 személyre 1 frt. A tisztá jövedelem a suttói és krpelláni inségek javára fog fordírtatni. Felülfizeték köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Jegyek előre valthatók Frielmann Mór ur gyógyszeratában, a fiókegyelet elnökségénél és a hangverseny estéjén a pénztárnál.

Liptóvármegye gazdasági egyesülete saját alapja javára folyó hó 20-án fényes és minden tekintetben sikerült táncvigalmat rendezett. A lidőszentmiklósi «Feketesas»-szálló elegans terme elragadó képet mutatott gyönyörű díszítéseivel. Pazar fény fogadtá a nagy számban összesereglett szép asszonyokat és leányokat. A fardhatatlan rendezők, kiket ezúttal csakugyan méltó elismerés illet, aranylakással a frakkjukon, sorfalat képezve fogadták a hölgyeket és notabilitásokat. A vigalom főrendezője: Platty Gyula, ki a gazdasági egyelet élnöke is, büszke lehet a bállal elért sikerre. Anyi fény és szépség ritkán található együtt. Özv. Lancsai Jóh Adolfe szül. Madocsnányi Clementina rónő számára — ki szokott vonzó szeretetreméltóságával viselte a lady patronesse szerepét, külsilel emelvény volt berendezé, mely gazdasági jelvényekkel, virágokkal és ragyogó pillangók csoportjával, rendkívül izlással díszítve, megyerő látványt nyújtott. Kilenet órákor kezdődött a tánc és a jól mulatozó közönség részéről észlezte egész éjjelen át, fényes nappalig tartott. Csak rövid szünóra szakította meg a táncot, hogy a jövedvü mulatozólat Rónay vendéglo által jözü és étvágygerjesztö ételekkel pazarul megrakott asztalok közé közvacsorához gyűjtse. A vacsora közben Platty Gyula elnök mondott köszönetet a balanyának megjelenése és szívelyes közreműködéséért. Spengel Sándor ügyvéd az egyelet titkára, a vendégeket köszöntötte fel. Steiner Manó ügyvéd és városi bírósági elnök felül sikerült, a mennyiben várákozasón felül sikerült, a mennyiben vagy 130 frtnyi összeget hozott a gazdasági egyelet pénztárába. — Felülfizettek: öz. Jóh Adolfe 65 frt., Platty Gyula 8 frt., Berkovics N. 4 frt., Platty Miksa, Pottornyai Miklós, dr. Schlesinger Nathán, Vitalis Peter, Spengel Sándor, Mattyasovszky Gyula, Mikó Karoly 2—2 frt., dr. Mikó Gyula, Polágh Geza, Gözi Gyula, Urbanský Isván, N. N. 1 frt 50 krt — 1 frt 50 krt, Steiner Manó 1 frt 25 krt, Bobrovicz Kálmán 1 frt, Belló Rezső, dr. Kux Adolf, Mikó O., Komor Arnold, N. N., Szentiványi K., Magerle Victor, Stark Armin, dr. Singer József, Kubinyi Bertalan, és Schwarz Jakab 50—50 krt. — Kedvessebbel nem is végezhetünk tudósításunkat, mint ha felsoroljuk a bálón jelenvoit hölgyek névsorát: Leányok: Bacho Irma, Balits Emma, Cseniczky Martha, Eder Ernestin, Kiszely Esz, Lóky Emma, Malota Földi, Matuska Olga, Medvezky Ika (Zolyom), Pottornyai Marietta, Steller Rozsika (Szepesváralja), Szemesanyai Helén Szentiványi Margit, Thold Mariska, Vitalis Irén. A szönyök: Brüll Gyulané, öz. Jóh Adolfe, Klimó Jozsefa, Krusper Palmé, Lóky Miklósné, Mattyasovszky Gyulané, Medvezky Samuue, Mikó Karolyne, Mikó Gasparné, Platty Gyulané, Páthy Miksáné, Pruzsinszky Palmé, Pottornyai Miklósné, dr. Schlesinger Natháné, Spengel Sándorné, Stiegler Kaimanne, Szemesanyai Arisztidné, Szemesanyai Maria, id. Szentiványi Karolyne. Ifj. Szentiványi Karolyne, Szentiványi Gyulané, Vitalis Pálné.

Éhínség a felvidéken. Sajnos, nemcsak Turócban vannak éhezök, hanem — mint a fővárosi lapokban írják, Árva varmegye hatványozott számmal ének, akiknek nincs egy betevő falujuk. Alitól ó g t e z e r e m b e r szorult a jobb módoan bővelkedő irlgalmara s megindult az országos gyűjtés a nyomor enyhítésére. Valóban irlgalmassagot cselekszik, aki falujának felet akar az árval, akár a turócú inségek javára adja. Hanem szerintük ezzel a közadakozással mi a Danaidák hordójába ontjuk a vizet; mert megszüntetjük ugyan e z e n t a vaszra az éhínséget, de a l l a n d ó segítséget nem nyújtunk. Valami más módot találjunk Uraink nyomor enyhítésére; mert hiszen Árva megye, Turóc egy része s azok a boldoglatlan trencséniek majdnem évről-vérre ki vannak téve a nyomornak, melyen végre is a tarsadalom sem segíthet örökké; valami keresetforrást kell e szegény

nép számára nyitni; valami állandó foglalkozást, mely a sovány esztendő zűk természet ellenesúlyozni képes. Valami új formát, amilyen Dobrovits László felajánlott a suttóiak nyomorának allandó és végeles megszüntetésére. Ha ilyen nincs — aminthogy tényleg nincs — minden vidéknek módjában, a magas kormány s főként az illető közigazgatási hatóságok tartask köteletségüknek, hogy valamely háziipar meghonosításával eleje vétsékek a bajnak. Semmi sem könnyebb mint elhittetni ezzel a nyomorgó néppel — ha akad lelkiismeretlen izgató — hogy nyomorának a m a g y a r s á g az okozója és semmi sem volna ahhoz fogható argumentum az uralkodó magyaraj testvéries érzésének bizonyítására, mintha törvényes intézkedés tétének a háziipar valamely ágának meghonosításával a szegény nép nyomorának végeles megszüntetésére, meglevő körülmények között egy szemernyi sem csodakozunk azon, hogy a kivándorlás folytán terjed a felvidéken s ne csodakodjunk azon senki széke e hazában. . . . Necsak adakozunk tehát, hanem gyökeresen iparkodjunk jöt tenni a néppel s meglátjuk, hogy kettös eredményre lesz tevékenységünknek.

Boozan Elemér ki e héten költözött át új otthonába, Debreczenbe, a közelezköbön vesz búcsút barátaitól, ismerőseitől. Fogadják mindazon kedves barátaim, ismerőseim, kik Ruttkán tartózkodásom alatt szives hajlandóságukkal kitüntetni szivesek voltak, ez uton is háas köszönetemet. Idöm sokkal rövidebb, semhogy szemelyesen búcsúzhasssam mindenkitől, de ezúton is biztosítok mindenkit, hogy emléketük híven megörzöm a távolban is s viszont kerem, hogy rólam is emlékezzenek olyan jóindulattal, mint amilyen kedvesen emlékezem én a ruttkai napokra s ott szerzett kedves barátaimra ismerőseimre. Isen velünk! Igaz hívók: Boozan Elemér. . . . Mi is ismetelve kívánunk igaz melegeledést s boldogságot az eltávozott barátunk s kedves családjának.

Hányadszor? Nem is tudjuk, hányadszor kell hírt adnunk arról, hogy a letarotit erdőből lecsaszottatva fá kart tette az ezzel foglalkozó emberekben. A mult peneken is Csernak Andras necpaan gazdának labat torte a beiai erdőben a hegyről lezuhano fa. S a leg-somoribb az, hogy az etele szerkesztensegek rendszeren vizgázatiassagok vetkezmenyei e senkit nem lehet felelössé tenni értékük, hacsak nem magukat az anügy is eleget szenvedo aldozotakat.

Jo oraban legyen mondva. Ezzel a babonas mondanassi kezdujk, mikor arról akarnk beszélni, hogy az idojaras élyonysen megváltozott. E heten olyan idök van, mintha mar itt volna a tavasz; ragyogo, fényes napok, csak éppen a golya hazyiék (mar a kiúé hazyiék), hogy a tavasz élyöten orájunk. Az a rengeteg nagy hó szép lassan eltunt, csak az erdőbök al meg meves vastagságban. Lent a völgyben annyira elolvadt, hogy vakmerő valaikozas szannal indult utunk, hacsaknem saroban akarja végigtontatni valaki a csúszós akomtyút. Kivancsak vagyunk, meddig állja ki ilyen kivanatosan az idojaras?

A turócú éhezök száma — sajnos — folyton növekszik, úgy, hogy mind többen vannak, akik raszorulnak embertársai irlgamasságarra. Ezeknek az éhezöknek nevében kerjük lapunk t. olvasóit is, hogy járuljanak adományaikkal a nyomor enyhítéséhez. Most mar Suttón és Krpellanon kívül Nólcsón, Podhragyon, Szaklában váralan söt turánban is vannak inségek.

Kritikus nap. Ma megint főb kritikus nap van, Faid szert; de megiehet hogy ez egyszer nem lét Faid josiata, mert az e ho 17 en duhngött orkán aighanem az volt, melyen a jövöven lato mara josiót.

Csikos és koczkas selyemszöveteket, Louina, Foulah-Suran-Taftata, nemkülönb Merveilleus selymeket is meterenként 45 krtól 3 frt 80 kr. igy egys öltönyökre, vagy egysz fogékban is postabéer és vámentesen szallit Henneberg G. (cs. kir. udvari szallitó) selyemgyára Zürichben. Mintak postafolduval küldetnek. Svajca-ba címzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó.

Álléptési hírltemény.

Turóc vármegye törvényhatósági köz- utjainak reádes fentartására a folyó évben szükséges javbeszerzésének 16.600 frntyi előirányzat aron belül leendő vállaltai biztosításra czelejából folyó évi márczius hó 19-án de élőt 10 órakor Turóc Szt-Martonban, a vármegye alispánjának hivatalos helyiségében, zárt ajánlati versenyi tárgyalás fog tartatni, melyre a vállalozni szándékozók ezennel meghívattak.

- I. A kivásolando közutak és az előirányzott jármadák következők:
I. János egy-érőpőcz-priekopai közút 0-25 km. szakasza (felső-járási utibitos ág) 850
II. Ugyanezen közútnak 25-4408 km. szakasza (alsó-járási utibitos ág) 1010
III. Gajdel-érőpőcz közút (0-18113 km.) 630

Table with 2 columns: Location and Distance. IV. Lezsjachó-zsári közút (0-15 km.) 260, V. Dívek-moskőzi közút (0-8 km.) 125, VI. Zsolna-priekopa-íralovani közút (0-224 km.) 450, Összesen 3325

két köbméteres kavicsgermada
2. Az ajánlatok a vármegye államépítészeti kirendeltségnél bevezethető minta szerint teendők, s azokhoz mellekelendő az ugyanott beszerzhető kavicsfelosztási kimutatás, melybe ajánlattevők az általuk szakaszonként és két köbméteres hatmonként igényelt egységárakat a 10-ik rovatban betűkkel beírni tartoznak. Ugy az ajánlat mint a felosztási kimutatás iventként 50 kros bélyeggel latandó el.
3. Ha egyes út-szakaszokra a vármegye államépítészeti kirendeltségnél kitelt komintáktól eltérő kőemre tetetik ajánlat akkor e kőanyag két mintája az ajánlattevő pecsétjével ellátva az ajánlathoz esze-

tolandó és helhelye a felosztási kimutatás 7-ik rovatában világosan megjelölendő.
4. Az ajánlatok a fentemlített útszakaszok mindegyikére külön-külön, vagy az összes útvonalakra együttesen is tehetőek.
5. Ajánlatot nyújthatnak be nemcsak egyesek, hanem egyes Turóc megyei községek vagy főbb községi szövetkezetek is, egyenlő megbízhatóság és ajánlati egységáruk mellett a községek eönyben részeseülnek.
6. Az ajánlatok a tárgyalásnál alapul szolgáló felosztási kimutatásnál kitelt mennyiségek után az ajánlattevő által kikötött árak összességének legalább 5 százalékkal tevő bantáppenzelle latandók el. lepecsételőndők és a borítékon megjelölendő, mely útvonalra vagy útvonalakra szól az ajánlat.
7. A kavics-felosztási kimutatás, a részletes feltételek, az ajánlati és szerződési minta, végül a szállítandó fedanyag mintái a vármegyei kir. államépítészeti kirendeltség hivatali helyiségében a rendes hivatalos órák alatt naponként megéint lehetnek.
Turóc Szt-Martonban, 1892. évi febr. hó 20-án.
Benciczky,
Turóc vármegye alispánja.

OLCSÓ BUTOROK
egyszerűbb és finomabb kivitelben
Budapest, váci körút I. sz. I. emelet
DEÁK FERENCZTER SARKÁN.
Kínlatra képes árajegyeket bérmentes küldünk
HALÁSZ és TÁRSA
budapesti bútortpar-verseny telep.
9-12

Csúsz, Büszvény, tászagatás, fejfájás, cefalálgató, hátfájás stb. ellen legjobbjú bedörösölés a Richter-féle HORGONY-PAIN-EXPELLER.
Több mint 20 év óta a legjobbjú család- ban ismeretes mint fájdalom-enyhítő szer és majdnem minden gyógyszerárban kapható 40 és 70 krért. Minthogy utazások idején, emelőlőgy a kúria házározottan: „Horgony-Pain-Expeller” kéréndő.

Melyik lapra fizessünk elő?

(Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS”

a mely az új évtel immár 20-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasó közönség letekintélyesebb lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsasága, átlátszósága és sokasága, rovatának változatosága kitünősége, a különböző olvasmányok gazdag tartalma tekinetpesszerű. A kormány körében elterjedt eseményekről az „Egyetértés” olvasói értesülhetnek első sorban. Az országgyűlési tárgyalásokról a legrejtésebb, tárgyalásos túlostást egyedül az „Egyetértés” közöl. Barmelyi pártból tartozzék is a képviselő, beszéde az „Egyetértés”-ben a legterjedelmeseben közölöttek. Ez az orias terjedelmű lap egyszerre két homlokegyenest elieneköz iródműi czeit szolgál, mert naponként megta álja benne a család, a hogvnyag a maga széprodalmi olvasmányát a világotudalom legkúmbóbb iróinak legjobbjú regényeiben, tati benne tarcsazéckeket legjobbjú iróinkól, divatúostást Parisból stb., úgy hogy nincs széprodalmi í.p. mely az „Egyetértés”-nek e rovatavai a versenyt kiállitana.

S z e z e l szemben ott van az „Egyetértés”-nek oldalára terjedő politikai és közgazdasági része, mely megbízhatóság, komolyság és jórésztenségg tekintetben ústörnetellenek van esmerrve a magyar sajtóban. Egyik legjobbjú érdeme az „Egyetértés”-nek, hogy az események párttelése körül sosa semmennyem tekintétek sem hagyja magát befolyásolni, s mint teljesen független lap fölölle áll minden párttelésnek és csak az igazságot szolgálja. Az egész sajtóban legnagyobbjú terjedelmű országgyűlési tudósításnak is mindenkor a párttelésen felül, letező részrehajlatlanúság szerete meg a közömlensé, mely abban nyilvánvaló, hogy az „Egyetértés” olvasói között minden pártból találunk híveket. Az „Egyetértés” gazdasági rovata esmerré egy tekintélyes övend. A magyar kereskedő s gazdálkosonyság, az iparos és vállalkozó nem szentü többé idegen nyelvre írtá, mert az „Egyetértés” kereskedelmi s tudósít tudósításnak bösegvél a többi lapok mar föl sem veszik a versenyt. A kereskedő, az iparos s a mezőgazdák két czevitéd óta tudják már, hogy az „Egyetértés”-ben megtalálják mindazt, amire szükségük van, s e miatt az „Egyetértés” ma már nélkülözhetetlen vált mint a hazai kereskedelmi, ipar-és mezőgazdasági forgalmú magyar nyelvi vezérpapja. Üzleti dolgokkon az „Egyetértés” a legjobban informál lap Magyarországon.

A rendes rovatokban s a felolrázó eseményekről legnagyobbjú terjedelműben közölt több tudósításoknál végre csak az „Egyetértés” 3 speciál ism. rovatát említhet meg, melyek országos híre tettek szert. Ez az iródmű, a Tanúny és a Mezőgazdaság, melyek mindegyike egy-egy szaklapot képes pótolni. Aki kívánsi valót keres és a világ folyásáról gyorsan ss hitelesen akar értesülni, fizessm elő az

„EGYETÉRTÉS”-re,

melyek előfizetési ára: egy hora 1 frt 80 kr., negyedévre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés” kiadóhivatalába küldendők. Mutatványseamkat s kárónvatalt kívánatra ingyen es bérmentes küld.

- Az „Egyetértés” felelős szerkesztője és kiadótulajdonosa: Csávolszky Lajos.
Az „Egyetértés” kiadóhivatala: Dalszínház-utca I. szam. (Az operaházzal szemben.)

Advertisement for 'Szwarka Papír' (Szwarka Paper) featuring an illustration of a factory and text: 'A legjobbjú papír', 'Szwarka Papír', 'A LEGKERESETTEBB', 'A legjobbjú papír', 'ÜGYELJENÉK A JEGYRE'.

PSEPHOFER J.-féle
gyógyszertár
BÉCSBEN, I. KER. SINGERSTRASSE 15. SZ. A.
„Zur goldenen Reichsapfel”.

Vértisztító labdacsook, ezültü általános labdacsook neve alatt: ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan állg létezik belyében, melyben ezen labdacsook hátsúkat ezerszeresen be nem bizonyították volna. Évtizedek óta ezen labdacsook általános elterjedésnek örvendnek és alig van család, melyben ezen kitünő házászerből készlet nem volna található. Számítlan orvos által ezen labdacsook házászeri ajánlatának és ajánlti kát minden ül bajoknál, melyek a rossz emésztésből erednek, mint epeszárvok, májbagok, kökka, vérulósások, aranyér, béltelettség, s hasonló betegségekkel Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitünő hatással vannak verszégénység s az abból eredő bajoknál is; így sápkórú, idegesből származó fejfájásoknál stb. Ezen vértisztító labdacsook ül könnyen hatnak, hogy a legcélszerűbb labdacsook, amelyek a leggyengébb egyének, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül bevehetők.

A számtalan háziaratóból, melyet e labdacsook fogyasztói a legkülönbözöbb és legnehezebb betegségek után egészéggel visszanyerése folytán hozzánk intéztek, ezen helyen csakis néhányat említhetünk azon megegyezéssel, hogy mindenké, aki ezen labdacsokat egyszer használta, meg vagyunk győződve, azokat tovább fogja ajánlatni.

Schillerback, 1888. okt. 22.
Tekintet s Ur!
Aláírni kérem, hogy felette hasznos és kitünő vértisztító labdacsook ismét 4 csomagot küldeni sziveskedjek.
Neureiter Ignác, orvos.
Hrasche, Flódnik mellett, 1887. szept. 12.
Tekintetes Ur!
Isten akaratára volt, hogy az Ön labdacsoai kezem köze kerültek, melyeknek hatását ennél megrom: én gyermekágban meghültem olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam többé képes végezni és bizonyára má, a hollak közli meg, ha az Ön csodálatos vértisztító labdacsoi engem nem mentettek volna meg. Az isten álja meg, hogy az Ön cérti eszere, nagy bizalom van, hogy ezen labdacsook engem is tökéletesen k fogják gyógyítani, a mint már másoknak is egészéggel visszanyerésére segítségül szolgáltak.
Katic Teréz.

Bécsjéhely, 1887. nov. 9.
Mélyen tisztelt Ur!
A legjobbjú köszönetemet mondok ezen Önnek 60 éves nagynénem nevében. Az illető 5 éven a szenvedelt gyomorhurthán és vizkóságoktól elment, és meggyógyult, a melyről egyébként le is mondott, midán vetetlenül egy doboz kapott az Ön kitünő vértisztító labdacsoiból s azoknak állandó használata folytán tökéletesen gyógyult.
Legjobb tisztelettel Weinzeltl Josefia.

Eichengrabener, Göhl mellett, 1880. márcz. 27.
Tekintetes Ur!
Aláírni szeretnék két 4 csomagot az Ön valóban hasznos és kitünő labdacsoiból. El nem málaszthatom legnagyobbjú elismerésemel kifejezni ezen labdacsook értéke felett és azok, ahol csak alkalom nyílik, a szenvedőknek legmegelőbbé fogom ajánlatni. Ezen háziaratom szerkesztéséről használására Ön emmel felhatalmazom.
Teljes tisztelettel Hahn Ignác.

Kotschdorf, Kolbach mellett, Szilézia 1886. okt. 8.
Félekérem, miszerint az Ön vértisztító labdacsoiból egy csomagot 6 dobozzal küldeni sziveskedjek. Csakis az Ön csodálatos labdacsoinak köszönetem, hogy egy gyomorbagtól, mely engem ötven át gyötört, megszabadított. Ezen labdacsook nálam sohasem fognak kifogást s midán legelőbbé köszönetem kifejezém.
Vagyok tisztelettel Zwicki Anna.

Ezen vértisztító labdacsook csakis a Pserhofer J.-féle, az arany iródművel állmozó címzett gyógyszerárban Bécsben I. Singerstr. 15. sz. a készletének valódi minőségben, s egy 10 szam labdacsoot tartalmazó doboz ára 24 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmazatik, 1 frt 10 kba kerül; bérmentes utánvételi küldésnél 1 frt 10 kr. Egy csomagnál kevesebb nem küldétt el. Az öszeg előre beküldésével (mely legjobban postaküldeményként eszközölöttek) bérmentes küldéssel együtt: 1 csomag 1 frt 20 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 30 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr. és 10 csomag 9 frt 20 kba kerül.

Nagy elterjedtségük következtében ezen labdacsook a legkülönbözöbb nevek és alakok alatt utánoztatnak; ennek következtében kérek csakis Pserhofer J.-féle vértisztító labdacsokat követelni és csakis azok tekintetük valódnaknak, melyeknek használatát átteszi a Pserhofer J.-féle aláírással fekete színben és minden egyes doboz fedele ugyanazon aláírással vörös színben van ellátva.
3-12

Amerikai köszvénykentes, gyors és biztonságos, a lós hatása, legjobb szer minden köszvényes és csúszos bajok ül m.; gerinczaj-bántalán, tászagatás, táschias, migräne, ideges fogfájás, főfájás, fászagatás stb. stb. ellen 1 frt 20 kr.

Tannochinin hajkentes Pserhofer J.-féle. Évek hosszú sora óta valamennyi hajnévesztő szer között orvosok által a legjobbnak elismerve. Egy elegánsan kialakított nagy szelencével 2 frt.

Általános tapasz Stendel tanártól. Útes és szúrás által okozott sebeknél, megere dagadtaknál, ujkukca, sebes-vagy gyuladt-méll vagy más ül hókukál, mint kitünő szer 10m kárpótlóval. 1 tégely 50 kr. Bérmentes 75 kr.

Fagybalszam Pserhofer J.-féle. Sok év óta a fagyos tégokra és minden idült sebre, mint legbiztosabb szer elismerve. Egy köcsöggel 40 krajczár. Bérmentes 65 krajczár.

Ütítümedv, egy általánosan ismert kitünő házászer, házászer ható, rekedtség, göröcs köhögés stb. ellen. Egy üvegszeke ára 50 krajczár. Két üveg bérmentes 1 forint 50 krajczár.

Élet-csoszencia (prágai csöppek), megromlott gyomor, lós gyomor, rossz emésztés és mindennemű álmos bajok ellen kitünő házászer. 1 üvegszeke 22 kr., 12 üveg 2 frt.

Általános tisztító-só Buitrick A. W.-féle. Kitünő házászer a rossz emésztés minden következménye, u. m. főfájás, szédülés, gyomorgöröcs, gyomorhég, aranyér, dugulás stb. ellen. Egy csomag ára 1 forint.

Angol csodabalszam, 1 üveg 50 krajczár, 1 kis üveg 12 kr.

Por a lábizzadás ellen. Ezen por megelőzőleg a szuntelt és izzadt lábát a izzadt lábát s azazalt képződő kellemetlen szagot, ezen tartja a lábbelit és mint általában szer van kárpótlóval. Egy dobozzal 50 kr. Bérmentes 75 kr.

Golyva-balszam, kitünő szer golyva ellen. 1 üveg 40 krajczár, bérmentes küldéssel 65 krajczár.

Helső vagy egészésség-só kitünő grógyor-házászer és minden a rendetlen emésztésből származó bajoknál. 1 csomag 1 frt.

Ezen itt felsorolt készítményekm kívül az osztrák lapokban híreltölt öszes bel-és külföldi gyógyszerészeki különlegességek rakítion vannak, és a készletben netán nem levők gyorsan es olcsón megszerelhetnek. — Postai megrendelések a leggyorsabban eszközölöttek, ha a pénzösszeg előre beküldétt; nagyobb megrendelések utánvételi küldéssel bérmentes csakis ül esetben történik a küldés, ha az öszeg előre beérkezik, mely esetben a postaköltségek sokkal mérsékeltebbek.

„ZEA“

Zea, mely levesnek, tejbe-főttnek, pépeknek (Koch) borsóval, babbal vagy kazzottával vegyítve, főzékiéknél is használható, a bécsi *cs. k. vegyészeti állomás* analízise szerint

7.93% tojásfehérnyét, 1.23% dextrin, 1.08% zsírt tartalmaz.

.00 rész Zeából 87.74 rész emészthető.

A Zea tehát több, mint kétszer annyi táplálékot tartalmaz, az, mint például a rizs, s emellett finom ízű; ára olcsó és betegeknek úgy, mint egészségeseknek igen izlik, különösen gyermekeknek kiválóan hasznal.

Hogy a közönségnek Zeánkat folyvást egyenlő, hamisítatlan minőségben juttassuk a Zeát ezért

1/2 kg-os dobozokban

is, dobozonként a megállapított 12 krajnár áron hozzuk forgalomba

Minden doboz törvényesen bejegyzett védjegyünkkel és számos főzési rendelvevényvel, melyek a Zea helyes elkészítésére igen fontosak, van el látva, és a legtöbb ország fűszer-, csemege- és lisztkereskedésében kapható.

Hirschfeld testvérek és társa

cs. és kir. szabadalmazott daráló, árpa és borsóhámozó gyár,
Wien, II., Untere Augartenstrasse 18.

8-12

468. számhoz
A. I.

Versenyárgyalási hirdetmény.

A lipótvármegye alább megnevezett törvényhatósági körútjain az 1892. évben esz-közleendő kavicsszállítás biztositása iránt, 1892. évi március hó 10-én, delutáni 3 óra-
kor a varmegyei székház nagytermében zart írásbeli ajánlatok utján versenyárgyalás tartatik.

Felhívatnak ennél fogva vállalkozni kívánók, hogy ajánlataikat az alispáni hivatalhoz címezve, legkésőbb a kitűzött tárgyalási nap déli 12 óráig nyújtsák be. A később beérkezett ajánlatok, valamint általában a bármikor beérkezett táviratok figyelembe vétetni nem fognak.

Az öt pecsétel ellátott zárt ajánlatok borítékain a címzésen kívül világosan kiírandó, hogy benne ajánlat és bánatpénz van és hogy melyik törvényhatósági közuttra vonatkozik az.

Az ajánlatok, az államépítészeti hivatalnál átvehető ajánlati minta s felosztási ki-

mutatások szerint teendők és pedig külön-külön minden egyes közuttra, melyek a következők:

I. Kralován-poprádi (41796 km. — 84540 kmig) és a lipótzentmiklósi indóházhoz vezető szárnyút.

II. Lipót-szent-miklós-párisbáza kisolaszú között 0—4 km. szakasza.

III. Maluzsina-boczaí.

Azon esetben, ha oly közemekre tételenek az ajánlatok, melyek az államépítészeti hivatalnál közszemlére kitett kőmintáktól eltérnének, a szállítani kívánt kőanyagoknak az ajánlattevő pecsétjével ellátott s kellőleg megjelzett két két mintája az ajánlatához csatolandó és egyuttal a felosztási kimutatás 7-ik rovatában a termelési hely is kiteendő, honnan a szállítás történnék.

Minden ajánlattevő, az ajánlatok beadására kitűzött határnaptól kezdve hat hétig köve marad ajánlatához s a már benyújtott ajánlatok többé vissza nem vehetők.

Ugy az ajánlatok mint a hozzá mellékelendő felosztási kimutatások külön-külön szabályszerűen 50—50 kros bélygekkel láthatók el ivenként s mindkettő az ajánlattevő által aláírandó.

Az ajánlatokhoz a bánatpénzek készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirokban csatolandók és pedig minden ajánlatához külön bánatpénz, mely a tárgyalásnál alapul szolgáló felosztásban kitett kavicsmennyiség után, az ajánlattevő által felajánlott árak összegének legalább 5%—át kell kitennie. A bánatpénz azonban előlegesen a varmegyei pénztárnál is letehető és akkor a letéti nyugta csatolandó az ajánlatához.

Azon ajánlattevőknek, kiknek ajánlatai nem fogadtatnak el, bánatpénzük az árjítás eredménye feletti határozathozatal után — vissza fog adatni, minek megkönynyítése céljából kívánatos, hogy ajánlattevők pontos lakcímüket ajánlataikban tegyék ki

A tett ajánlat az illető ajánlattevőre nézve azonnal, Lipót vármegyére nézve pedig csak azon naptól fogva kötelező, a mikor az a lipótvármegyei közigazgatási bizottság által elfogadtatik.

A szállítandó kavicsmennyiség átlaga, a részletes feltételek, a szerződési- és a kőminták, továbbá az ajánlati minta és ennek mellékletét képező felosztási kimutatások, a lipótvármegyei m. kir. államépítészeti hivatalnál a szokott hivatalos órák alatt megtekinthetők illetve utóbbiak átvehetőek.

Lipót-Szt.-Miklóson, 1892. évi február hó 16 án.

Andaházy Géza, s. k.
alispán.

5516 sz.
11k. 1891.

Árverési hirdetményi kivonat.

A t-szt.-mártoni kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Szvrcek Jánosnak Szumka György eleni végrehajtási ügyében Bella községben fekvő,

a) a bellai 526. sz. tljkvben I. 1 sor sz. alatt felvett s kiskorú Gólián Maria, Szvrcek András, Szumka György és Prielozsnyszül. Cagarda Anna nevére irt ingatlan-ságra.

b) az ottani 559. sz. tljkvben I. 1—3 sor sz. a. foglalt s Szvrcek András és Szumka György nevére irt ingatlanokra 266 frt 20 kr. s illetve 144 frt 10 kr. kikiáltási árban az árverést e rendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan-ság az 1892. évi márcz. hó 18-ik napjan d. e. 10 óraker Bella községben a község házábanál megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alól is el fog adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak: az ingatlan-ság becsárának 10 százaékát készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezeihez letenni.

Kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

T. Szent-Mártonban, 1892. febr. 5-én.

Dávid.
kir. aljbiró.

Az egészség ápolása.

Gyógyszerek

melyek ezer meg ezer orvosi tekintélyek és magánzók bizonyítványai által kitüntetett készítmények.

Dr. MILLER MOHSAVA

különösen jó eredménnyel hat köhögés, rekedtség, torokfájás, nyákosság és tuberkulózis keletkezése s általában az összes élekezési szervek kóros állapota ellen, ép úgy felnőttek — mint gyermekeknél

ára 50 kr.

Dr. Miller präservatív balzsama göresök ellen.

Ezen balzsamot ajánlják gyomor-fájás alkalmával, gyomor göcsök, gyomor katarrhu, gyomordaganatok, hasmenés és kolikánál. Kolikánál majdnem azonnal hat. Kitűnő hatással bír minden üdülő betegnek mivel az emésztést jelentékenyen előmozdítja. Ezeu kitűnő gyógyszernek nem szabad hiányozni egyetlen egy házban sem, főleg falun.

Egy üveg ára 1 frt 50 kr. 1/2 üveg ára 80 kr.

Főraktárral Magyar-Osztrák monarchia részére MAKOVICZKY PÉTER Lipót-Rózsahegyen bír.

A központi szétküldési raktár van:

MILLER J.

gyógyszerésznél BRASSÓBAN (Erdély).

Arverési hirdetményi kivonat.

A lip-tó-szentmiki-ósi kir. járásbíró-ság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Senft szül. Dzur Rozália önkéntes arverési ügyében a rózsahegy-i kir. törvényszék (lip-tó-szent-miki-ósi kir. járásbíró-ság) területén levő, Szt-Miki-ós köz-ségben fekvő az az szt-miki-ósi 82. sz. tjkvben A I. urb. tel. 1 sor 104. hr. sz. a foglalt s B. 6. és 14. szerint Dzur Rozália illetve Senft szül. Dzur Rozália nevére írt 80. összeírás-i számú ház, udvar, melléképületek és kertje a végrehajtási árverés-joghatalyaval bíró önkéntes árverést 750 eze-nel megállapított kikialtási árban az árverést engedelte, és hogy a fennelb megjelölt ingatlan az **1892. évi marczius hó 16-an** délelőtti 9 órakor Liptó-szent-miki-ós köz-ség házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alól is fog eladatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsarának 10% át vagyis 75 forintot készpénzben vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügy-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt atszolgáltatni.

Kelt Liptó-Szt-Miki-óson 1891. évi decz. hó 28. napján, a kir. járásbíró-ság mint tlkvi hatóságnál.

Mattyasovszky,
kir. aljbiró.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú Vallás és Közoktatásügyi m. kir. ministerium az 1892 évi január hó 27-én kelt 46341/891 számú rendeletével az alsó tureseki köz-ségi iskolai épületek tatarozását 1020 frt 30 kr. összeg erejéig engedélyezte

A fentemlitett munkálat — foganatosításának biztosítása czéljából az **1892. március hó 8-ik napjának d. e. 10 orajára** a turóc vármegyei m. kir. államépítészeti kirendeltség helyiségeben tartando zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajók felhivatnak, hogy a fentebbi munkálat — végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előrt 5 százaléknyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat kitűzött nap d. e. 10 óráig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponkint megtekinthetők.

Kelt Turóc-Szt.-Martonban, 1892. február 24-én.

Turóc-megyei m. k. építészeti kirendeltség.

Árverési hirdetményi kivonat.

A turóc-szt.-mártoni kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy

Matula szül. Kres Annának önkéntes árverése ügyében Szucsán köz-ségben fekvő:

a) a szucsáni 118. sz. tjkvben 906. hr. sz. a. felvett ingatlanból Matula szül. Kres Annát B 19. tétel a att $\frac{1}{16}$ -od részben megillető jutaléka 366 frtban,

b) az ugyanazon tjkvben 1230. hr. sz. a. felvett ingatlanból ugyanazt $\frac{1}{16}$ -od részben megillető jutaléka 117 frtban,

c) az ugyanazon tjkvben 1329. hr. sz. a. felvett ingatlanból ugyanazt $\frac{1}{16}$ -od részben megillető jutaléka 104 frtban,

d) az ugyanazon tjkvben 1718. hr. sz. a. felvett ingatlanból ugyanazt $\frac{1}{16}$ -od részben megillető jutaléka 52 frtban,

e) a szucsányi 119. sz. tjkvben 1229. hr. sz. a. felvett ingatlanból ugyanazt B 33. tétel a att $\frac{1}{3}$ részben megillető jutaléka 35 frtban,

f) az ugyanazon tjkvben 1328. hr. sz. a. felvett ingatlanból ugyanazt $\frac{1}{3}$ részben megillető jutaléka 43 frtban,

g) az ugyanazon tjkvben 1717. hr. sz. a. felvett ingatlanból ugyanazt $\frac{1}{3}$ részben megillető jutaléka 33 frtban,

h) a szucsányi 672. sz. tjkvben 1838. hr. sz. a. felvett ingatlanból ugyanazt B 7. tétel alatt $\frac{1}{3}$ részben megillető jutaléka 58 frtnyi kikialtási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanság az **1892. évi april hó 4-ik napján** d. e. 10 órakor Szucsán köz-ségben a köz-ség házában megtartandó nyilvános árverésen a kikialtási áron alól is el fog adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanság kikialtási árának 10%-at készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy pedig a bánatpénznek a bíróságnál lett előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt atszolgáltatni.

Kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság
Tsztmártonban, 1892. január 19-én.

David, kir. aljbiró.

